

ת"פ 67883/03/18 - מדינת ישראל נגד סאמר מסוודי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 67883-03-18 מדינת ישראל נ' מסוודי

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמר מסוודי

הנאשם

גזר דין
מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות כדלקמן:

רישום כוזב במסמכי תאגיד (ריבוי עבירות) לפי סעיף 423 בצירוף סעיף 29 וסעיף 34ב' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

זיוף (ריבוי עבירות) לפי סעיף 418 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

מרמה והפרת אמונים בתאגיד (ריבוי עבירות) לפי סעיף 425 בצירוף סעיף 29 וסעיף 34ב' לחוק העונשין.

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש, הוסכם שהמאשימה תגביל את עצמה ותעתור לחמישה חודשי מאסר וחצי בעבודות שירות ומנגד תעתור ההגנה למאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה יותר. נוסף על כך הסכימו הצדדים שיושתו על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא לקוח של בנק דיסקונט (להלן: "**הבנק**").

בתקופה הרלוונטית לעבירות, היה עלי סלמאן (להלן: "**עלי**") עובד הבנק. תחילה עבד בסניף רחביה ולאחר מכן בסניף הראשי בירושלים.

4. עובר ליום 10.03.2014, במועד שאינו ידוע במדויק, קשרו הנאשם ועלי קשר שלפיו הנאשם יעביר לעלי שיקים עמוד 1

ועלי יפקיד אותם בחשבונות של לקוחות הבנק, ללא ידיעתם או הסכמתם. לאחר ההפקדה ימשוך עלי כסף מזומן תמורת השיקים ויעבירו לידי הנאשם, או יבצע העברה בנקאית לחשבון אחר, תוך שעלי יקבל תמורה בחלק מהמקרים.

5. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הפקיד עלי את השיקים אשר קיבל מהנאשם ועשה את הפעולות כמפורט להלן:
6. ביום 13.03.2014 שוחח עלי עם לקוח הבנק, אימן אבו טיר אשר נתן את הסכמתו לניכיון שיק על סך 50,000 ₪ בחשבונו, בהסתמך על דברי עלי כי השיק שייך לו או לבני משפחתו. זאת כאשר בפועל השיק היה שייך לרג'אאי מסוודי אחיו של הנאשם שאינו קרוב משפחתו של עלי. עלי הפקיד את שיק מס' 0080001275 (להלן: **"שיק 5"**) על סך 50,000 ₪ לחשבונו של אימן.
- בסמוך לכך, משך עלי כסף מזומן בסך 50,000 ₪ מאותו חשבון, והעבירו לידי הנאשם. כל זאת בלי שאימן נוכח בבנק. בתמורה לפעולות אלה קיבל עלי מהנאשם סך של 5,000 ₪. במסגרת זאת, דיווח עלי בכזב בטופסי הפעולות כי אימן הוא שעשה את פעולות ניכיון השיק ומשיכת המזומן, תוך שהוא מזייף את חתימתו של אימן. ביום 23.03.2014 חזר שיק 5 בשל "אי כיסוי מספיק". כתוצאה מכך גדלה יתרת החובה בחשבונו של אימן ב-50,000 ₪ לערך. בהמשך לכך פעל הנאשם כדי להשיב את הסכום ובסופו של דבר השיב לעלי 50,000 ₪.
7. ביום 23.03.2014 הפקיד עלי את שיק מס' 0080001252 (להלן: **"שיק 7"**) על סך 50,000 ₪ לחשבונו של לקוח הבנק בנאן אבו דויח. בסמוך לכך, העביר עלי בהעברה בנקאית סכום כסף בסך 40,000 ₪ מחשבונו של בנאן לחשבון על שם רג'אאי. זאת, ללא הסכמתו או ידיעתו של בנאן, ובלי שהוא נוכח בבנק. בתמורה לפעולות אלה קיבל עלי מהנאשם סכום של 8,000 ₪. במסגרת זאת, דיווח עלי בכזב בטופסי הפעולות כי בנאן הוא שעשה את פעולות הפקדת השיק וההעברה, תוך שהוא מזייף את חתימתו של בנאן בטופס העברה. ביום 24.03.2014 חזר שיק 7 בשל "אי כיסוי מספיק". כתוצאה מכך נרשמה בחשבונו של בנאן יתרת חובה בסך 42,200 ₪ לערך.
8. ביום 25.03.2014 הפקיד עלי בשנית את שיק 7 לחשבונו של בנאן, זאת כאשר בנאן אינו נוכח בבנק. במסגרת זאת, דיווח עלי בכזב בטופס הפעולה כי בנאן הוא שהפקיד את השיק. וביום 26.03.2014 חזר שיק 7 בשל "אי כיסוי מספיק".
9. הנאשם הורשע, על שבמעשיו בצוותא חדא עם עלי, ובהיות עלי פקיד של תאגיד, רשם פרט כוזב במסמכי תאגיד בכוונה לרמות, זייף מסמך בנסיבות מחמירות, וקיבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות. ובהיות עלי עובד של תאגיד נהג אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.

תמצית טיעוני הצדדים

10. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם.
- באת-כוח המאשימה עו"ד שירה גרין, עתרה בהתאם להסדר הטיעון להשית על הנאשם עונש בן 5.5 חודשי מאסר שאותם יישא בדרך של עבודות שירות וכן מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה.

בפתיחת טיעוניה הדגישה שהסדר הטיעון נכרת, בין היתר, בשל קשיים ראייתיים.

בטיעוניה הבהירה את האופן שבו נעברו העבירות וטענה שטיב העבירות שנעברו בצוותא חדא, מקרין על הערכים המוגנים שנפגעו תוך שפירטה ערכים אלה.

אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם. הדגישה שאילולא הסדר הטיעון הייתה מבקשת למקם את הנאשם במקום גבוה יותר בתוך המתחם. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מנתה לחומרה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם תוך שהצביעה על כך שהעבירות שעבר במסגרת הרשעתו האחרונה נעברו לאחר העבירות בתיק זה. לקולה מנתה את הודאת הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי ואת השבת חלק מהסכומים שאותם נטל.

11. מנגד, עתר ב"כ הנאשם עו"ד שמעון קוקוש להסתפק בחודש מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם חלק על מתחם העונש ההולם שהציעה ב"כ המאשימה וטען שהוא מחמיר יתר על המידה.

בטיעוניה הדגיש שלא היה תכנון מוקדם, העבירות אינן מתוככמות, והנזק שנגרם הוא מינימלי. טען שלמרות שהנאשם הורשע על עבירות בצוותא עם עלי, יש הבדל בין השניים שכן, בשונה מהנאשם, עלי הוא שהיה פקיד בנק מיומן והוא שהכיר את החוקים והכללים. עוד ציין שמדובר בעבירות משנת 2014 וחלף זמן רב מאז שנעברו.

ב"כ הנאשם טען שהנאשם השיב את כל כספי העבירות.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, סיפר שלנאשם חנות ירקות ובעקבות משבר נגיף הקורונה, קרס העסק והנאשם נותר מובטל וכך גם המשפחות אשר היו תלויות בעסק נקלעו למצב כלכלי קשה. עוד הוסיף שהנאשם מפרנס את בני משפחתו הגרעינית וביקש להתחשב בשיקולים אלה.

דברי הנאשם

12. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני סיפר שלו שני ילדים ומצבו קשה. טען שהחזיר את כל הסכומים שנטל, הביע חרטה על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

13. העבירות שבשלושת האירועים היו פרי של אותה קשירת קשר, נעברו כולן בחודש מרץ 2014, באותה שיטת ביצוע ועל ידי אותם מבצעים. בנסיבות אלה מצאתי שישנו חוט מקשר בין העבירות אשר הופך אותן למסכת עבריינית אחת.

על כן, בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בהלכה הפסוקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל עמוד 3

(29.10.2014), החלטתי על קביעת מתחם עונש הולם אחד למסכת כולה.

14. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה דנא, **הערכים החברתיים שנפגעו הם אלה:**

בעבירת גניבה בידי מורשה:

ערך השמירה על קנינו של הפרט וההגנה על יחסי האמון שבין מפקיד הנכס ובין המחזיק בפיקדון, בין מרשה למורשה.

בעבירת קבלת דבר במרמה:

ערך ההגנה על חופש הרצון, חופש הפעולה, וחופש הבחירה של המרומה ומניעת פגיעה בחופש זה אשר נובעת ממעשה המרמה ואשר הביאה למרמה יתרון או הישג;

כיוון שבמעשי המרמה נעשה שימוש בהמחאות, נפגע גם ערך הבטחת האמון והביטחון העסקי במסמכים סחירים כאמצעי תשלום.

בעבירות: מרמה והפרת אמונים בתאגיד, רישום כוזב במסמכי תאגיד וזיוף:

ערך הבטחת התפקוד הנאות של עובדים ומנהלים בתאגיד, הבטחת העדפת האינטרס התאגידי על פני האינטרס האישי, מניעת שחיתות מידות בקרב עובדי התאגיד וביסוס האמון של בעלי המניות במנהליהם;

ערך הבטחת האמון שבין תאגיד בנקאי לעובדיו ומניעת מעילה באמון זה לשם תקינות פעולתו של התאגיד שכן העובד פועל בשם אחרים ובעבורם ועליו למלא את משימותיו ביושר ובהגינות לשם הגשמת תפקידו;

ערך שמירת האמון שבין לקוחות הבנק לבנק ולמערכת הבנקאית שבה שמים הלקוחות את מבטחם בשמירת כספם;

ערך מתן האמון במסמכי תאגיד ובפרט ברשומות בנקאיות, כמסמכים שמשקפים רישומי אמת;

ערך הבטחת האמון בתקינות פעולות בנקאיות, עסקיות ומסחריות;

ערך השמירה על יציבותה ועל חוסנה של המערכת הבנקאית והצורך בהגנה עליה מפני מעילות וגניבות.

16. לעניין **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**, מצאתי שזו גבוהה, וזאת לאור הנזק שנגרם ללקוחות הבנק בפועל והנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם, ולאור הפגיעה שנגרמה לאמון שבין הבנק ללקוחותיו ובין הבנק לעובדיו.

על החומרה הרבה שיש בעבירת גניבה בידי מורשה, עמד בית המשפט העליון בדנ"פ 2334/09 **פרי נגד מדינת ישראל** (23.05.2011). ובלשון בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"החומרה היתירה הנודעת לנסיבות המנויות בעבירה של גניבה בידי מורשה נובעת מכך שבהתקיימן, נפגעים יחסי אמון מיוחדים שנוצרו בין הגנב לקרבן הגניבה. עבירת הגניבה בידי מורשה פוגעת בה בעת בשני ערכים חברתיים רבי-חשיבות: ערך ההגנה על הרכוש, וערך ההגנה על יחסי האמון בין מרשה למורשה. הפגיעה בשני ערכים אלה במשולב היא היוצרת את החומרה המיוחדת שבמעשה העבירה, המצדיקה ענישה מחמירה" (פסקה 55 לפסק הדין).

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות שנושאות אופי דומה אך לא זהה, מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשי מאסר ולו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותיי, עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

ע"פ (ת"א) 1907-04-15 **חן מיראי נגד מדינת ישראל** (20.07.2015): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של עורכת דין לאחר שהורשעה בגניבה בידי מורשה בסך של ₪ 63,000 אשר היו מיועדים לפיקדון לשם קניית נכס עבור לקוחה ולאחר שהכסף לא הופקד בחשבון הנאמנות ולא שימש למטרתו. הכסף הוחזר ללקוחה רק במהלך ניהול ההליך הפלילי. בית המשפט הותיר על כנו את עונשה של הנאשמת - **5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**.

ע"פ (ת"א) 71158/07 **ביטון נגד מדינת ישראל** (14.04.2008): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של המדינה על קולת העונש ואת ערעורו של הנאשם על הכרעת הדין לאחר שהורשע בשתי עבירות של גניבה בידי מורשה ונידון ל-**6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם, עו"ד, הורשע בכך שבשתי הזדמנויות מעל בכספי לקוחות בכך שלא העביר לידיהם כסף שקיבל עבורם. באישום הראשון מעל בסכום של כ-100,000 ₪ שאותם הייתה אמורה לקבל לקוחה ממעסיקו של בעלה המנוח בעקבות הסדר פשרה בבית הדין לעבודה. באישום השני מעל בסכום של 9,000 ₪ שאותו קיבל מחברת ביטוח עבור לקוח בעקבות תאונת דרכים.

ת"פ 50774-09-12 **מדינת ישראל נגד בר לוי ואח'** (28.12.2014): הנאשם והנאשמת הורשעו בקבלת דבר במרמה והנאשמת הורשעה גם במרמה והפרת אמונים בתאגיד. **על הנאשמת נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בין כותלי הכלא ובסך הכול הוטל עליו מאסר כולל בן 7 חודשים לצד עונשים נלווים לאחר שהופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק עבדה הנאשמת בחברה כמזכירת המנכ"ל ודיווחה בכזב ובידיעתו של הנאשם-2 על היותו של הנאשם-2 עובד בחברה וכן העבירה דוח שעות כוזב שלו לחשב החברה. סכום המרמה עמד על 162,000 ₪.

18. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי חומרה יתרה באלה:

חלקו היחסי של הנאשם בעבירות שבא לידי ביטוי בכך שהיה עתיד לגרוף לכיסו את רוב כספי העבירות; השילוב שבין עבירות המרמה לעבירות הזיוף והרישום הכוזב; התכנון המוקדם; השיטתיות שבה נעברו העבירות; שיתוף הפעולה שבין שני הנאשמים; התחכום היחסי של העבירות; השימוש באיש פנים, במידע פנים ובהרשאותיו של איש הפנים; המעילה החריפה באמון שנתן הבנק בעובדו - שותפו של הנאשם; הפגיעה הממשית והפוטנציאלית שנגרמה ושעלולה הייתה להיגרם ללקוחות הבנק; והפגיעה שנגרמה לאמון לקוחות הבנק, ברשומות הבנקאיות, בפעולות הבנקאיות, ובמסמכים הסחירים.

19. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וכן למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחם העונש שהוצע בהסדר הטיעון נמוך ממתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא ההסדר, מתחם שבין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

21. לזכות הנאשם התחשבתי בהשפעת העונש הצפוי עליו ועל בני משפחתו, בהודאתו, בקבלת האחריות, בחרטה שהביע, בהשבת כספי הגניבה, בחלוף הזמן הניכר מאז שנעברו העבירות, ובנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות. בפרט אמורים הדברים לנוכח המצב הכלכלי הקשה שבו שרוי הנאשם כיום מאז שקרס עסקו בעקבות משבר נגיף הקורונה.

22. לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות. הנאשם צבר לחובתו שש הרשעות קודמות. בין היתר הורשע הנאשם פעמיים בסיכון חי אדם בנתיב תחבורה ובגין הרשעותיו אלה נשא שני עונשי מאסר בני שנה כל אחד. כך גם הורשע הנאשם פעמיים בהפרעה לשוטר, והורשע בהיזק לרכוש במזיד. כן הורשע הנאשם בשורת עבירות זיוף ומרמה שאותן עבר בחודש אפריל 2014 דהיינו לאחר שעבר את העבירות בתיק דנא, ונדון עליהן ביום 16.10.2017 למאסר על תנאי, קנס וצו שירות לתועלת הציבור.

23. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם בשליש השני של מתחם העונש ההולם, קרי, לגזור על הנאשם מאסר בפועל בין כותלי הכלא לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי. כך שאלמלא הסדר הטיעון הייתי גוזר על הנאשם עונש חמור בהרבה.

הסדר הטיעון

24. כאמור באו הצדדים בהסדר טיעון שהנימוק המרכזי להצדקתו הוא קשיים ראייתיים. לצד נימוק זה קיים גם נימוק נוסף - שיקולי יעילות, נימוק שני בחשיבותו, אשר מתבטא בחיסכון בזמנם של הצדדים העדים ובית המשפט.

25. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "**נוסחת האיזון**") (ע"פ 1958/98 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקת לנאשם - בהשוואה לנומרת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם, ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא. כך שסטייה מהסדר טיעון תיעשה רק במקרים נדירים וחריגים. ובלשון פסק הדין נאמרו הדברים כך :

"[...] אנו סבורים כי סטייה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה [ראו: ע"פ 2871/07 חייא נ' מדינת ישראל (17.12.07); ע"פ 3836/08 ורטיק נ' מדינת ישראל (6.10.08) וכיו"ב].
בבוא בית המשפט קמא לבחון את הסדר הטיעון עליו לשקול, בין היתר, את מידת הפגיעה שתיגרם לנאשם נוכח החלטתו להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון ושלא להמשיך בניהול הליך מלא בעניינו"

26. בבואי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, זקפתי לחובת הנאשם את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת עברו הפלילי המכביד. לקולה התחשבות בשורת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר פורטו לעיל ובפרט במצבו המשפחתי והכלכלי.

27. בהמשך לכך, בחנתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש שהוצע בו, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מבוסס על שיקולים ראויים ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

28. במנעד שבין עתירת המאשימה לעתירת ההגנה, נטיתי אל עבר עמדת המאשימה משיקולי הלימה והרתעה.

29. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות,** זאת על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הנאשם שובץ לעבודות שירות במנהל קהילתי בשכונת ארמון הנציב בירושלים בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 08.12.2020 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן שישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום את אחת מהעבירות שבהן הורשע ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **התחייבות בסך ₪ 10,000 למשך שנתיים שלא יעבור את העבירות שבהן הורשע. לא יחתום על ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.